

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 82/14
V Luxemburgu 12. júna 2014

Rozsudok vo veci T-286/09
Intel Corp./Komisia

Všeobecný súd potvrdil pokutu vo výške 1,06 miliardy eur uloženú podniku Intel z dôvodu zneužitia svojho dominantného postavenia na trhu s procesormi x86 v rokoch 2002 až 2007

Žaloba Intelu proti rozhodnutiu Komisie sa v celom rozsahu zamieťa

Komisia svojím rozhodnutím z 13. mája 2009¹ uložila americkému výrobcovi mikroprocesorov Intel pokutu vo výške 1,06 miliárd eur z dôvodu, že v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže Európskej únie a Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) zneužil svoje dominantné postavenie na trhu s procesormi² x86.³ Okrem toho Komisia nariadila Intelu, aby okamžite ukončil toto porušenie, ak tak ešte neurobil.

Podľa Komisie Intel zneužíval svoje dominantné postavenie na svetovom trhu s procesormi x86 od októbra 2002 do konca roku 2007 tým, že uplatňoval stratégiu spočívajúcu vo vylúčení svojho jediného vážneho konkurenta, spoločnosť Advanced Micro Devices, Inc. (AMD), z trhu⁴.

Komisia dospela k záveru, že Intel mal na trhu dominantné postavenie, pretože mal približne 70 %-ný alebo väčší podiel, a že pre jeho konkurentov bolo mimoriadne zložité vstúpiť na trh a rozvíjať sa na ňom vzhľadom na nenávratnú povahu finančných prostriedkov, ktoré musia investovať do výskumu a vývoja, duševného vlastníctva a výrobných zariadení. Vzhľadom na svoje silné dominantné postavenie bol Intel dodávateľom procesorov x86, ktorý bol nenahraditeľný, pričom zákazníci nemali inú možnosť, než pokryť časť svojich potrieb zásobovaním sa od neho.

Podľa Komisie sa zneužitie⁵ vyznačovalo viacerými opatreniami prijatými Intelom voči svojim vlastným zákazníkom (výrobcom počítačov) a európskemu maloobchodnému predajcovi mikroelektronických počítačov Media-Saturn-Holding.

Intel teda poskytoval zľavy štyrom hlavným výrobcam počítačov (Dell, Lenovo, HP a NEC) pod podmienkou, že od neho budú nakupovať väčšinu alebo prevažnú väčšinu svojej potreby procesorov x86. Intel tiež poskytol platby spoločnosti Media-Saturn podmienené tým, že bude predávať len počítače vybavené procesormi x86 od Intelu. Podľa Komisie tieto zľavy a platby zaručili vernosť štyroch vyššie uvedených výrobcov a spoločnosti Media-Saturn, a teda významne znížili schopnosť jeho konkurentov konkurovať na základe vlastností svojich procesorov x86. Konanie spoločnosti Intel narušujúce hospodársku súťaž teda viedlo k obmedzeniu možnosti voľby spotrebiteľa a k nižším inovačným stimulom.

¹ Zhretnutie rozhodnutia bolo uverejnené v Úradnom vestníku C 227 z 22. septembra 2009, s. 13. Pozri tiež tlačové oznámenie Komisie [IP/09/745](#) z 13. mája 2009 a [MEMO/09/400](#) z 21. septembra 2009.

² Procesor je základnou súčasťou každého počítača v zmysle všeobecnej výkonnosti systému, ako aj celkovej ceny prístroja. Často sa označuje ako „mozog“ počítača. Proces výroby procesorov si vyžaduje špičkové a drahé zariadenia.

³ Mikroprocesory používané v počítačoch možno rozdeliť na dve kategórie, a to procesory založené na architektúre x86 a procesory založené na inej architektúre. Architektúra x86 je štandard navrhnutý spoločnosťou Intel pre jej mikroprocesory, ktorá slúži na fungovanie operačných systémov Windows a Linux. Windows je spojený najmä s inštrukčným súborom x86.

⁴ Pred rokom 2000 vyrábali procesory x86 viacerí výrobcovia. Väčšina z nich však na trhu zanikla.

⁵ Podľa Komisie ide o jediné a nepretržité porušenie.

Intel navyše poskytol trom hlavným výrobcam počítačov (HP, Acer a Lenovo) platby pod podmienkou, že oddialia alebo zrušia uvedenie výrobkov vybavených procesormi AMD na trh a/alebo zavedú obmedzenia na predaj týchto výrobkov.

Komisia uložila Intelu pokutu na základe usmernení z roku 2006 vo výške 1,06 miliardy eur.⁶ Ide o najvyššiu pokutu, aká bola kedy Komisiou uložená jednému podniku za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže.

Intel podal proti rozhodnutiu Komisie žalobu na Všeobecný súd. Navrhoval zrušenie tohto rozhodnutia alebo aspoň podstatné zníženie pokuty.⁷

Všeobecný súd svojím rozsudkom z dnešného dňa zamietol žalobu a potvrdil rozhodnutie Komisie.

Všeobecný súd uviedol, že **zľavy poskytnuté spoločnostiam Dell, HP, NEC a Lenovo sú zľavy za exkluzivitu**. Ak také zľavy poskytuje podnik v dominantnom postavení, sú tieto zľavy nezlučiteľné s cieľom nenarušenej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu. Okrem výnimočných okolností totiž nespočívajú na hospodárskom plnení odôvodňujúcom túto finančnú výhodu, ale smerujú k odňatiu alebo obmedzeniu možnosti kupujúceho slobodne si zvoliť svoje zdroje zásobovania a zabrániť prístupu iných výrobcov na trh. Ak neexistuje objektívne odôvodnenie na poskytnutie týchto zliav, ich poskytnutie predstavuje zneužitie dominantného postavenia. **Zľavy za exkluzivitu poskytnuté podnikom v dominantnom postavení môžu už na základe svojej povahy obmedzovať hospodársku súťaž a vytláčať konkurentov z trhu**. Nie je teda nevyhnutné v každom jednotlivom prípade preukazovať s ohľadom na osobitné okolnosti možnosť týchto zliav obmedzovať hospodársku súťaž.

Všeobecný súd v tejto súvislosti uviedol, že na predloženie atraktívnej ponuky nestačí, aby konkurent ponúkol zákazníkom Intelu zaujímavé podmienky na výrobky, ktoré mu sám vie dodať. Tento konkurent musí tiež zákazníkom Intelu nahradiť to, že keď sa tento zákazník rozhodne zásobovať sa od neho, vystaví sa riziku straty zliav za exkluzivitu. S cieľom predložiť zákazníkovi atraktívnu ponuku teda musí konkurent rozložiť len na časť, ktorú je sám schopný zákazníkovi ponúknuť, zľavu, ktorú Intel poskytuje na celú alebo prevažnú väčšinu potrieb zákazníka (a to vrátane potrieb, ktoré jedine Intel – ako nenahraditeľný dodávateľ – dokáže pokryť).

Keďže zľavy za exkluzivitu poskytované podnikom v dominantnom postavení môžu už na základe svojej povahy obmedziť hospodársku súťaž, **Komisia nebola povinná** – na rozdiel od tvrdenia Intelu – **vykonať posúdenie okolností daného prípadu, aby preukázala, že konkrétnym alebo potenciálnym účinkom zliav bolo vytláčať konkurentov z trhu**.

Všeobecný súd za týchto súvislostí konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby na základe analýzy, ktorá sa v angličtine nazýva „**as efficient competitor test**“, skúmal, či Komisia správne overila spôsobilosť zliav vytlačiť rovnako výkonného konkurenta ako je Intel. Touto analýzou sa v podstate stanovuje cena, za ktorú by rovnako výkonný konkurent, ako podnik v dominantnom postavení, musel ponúkať svoje výrobky, aby zákazníkovi nahradil stratu zliav, ktoré mu poskytuje podnik v dominantnom postavení. Keďže zľavy za exkluzivitu poskytované podnikom v dominantnom postavení môžu už na základe svojej povahy obmedziť hospodársku súťaž, Komisia nie je v rámci preskúmania okolností danej veci povinná preukazovať, že zľavy poskytované Intelom mohli vytláčať AMD z trhu. Navyše aj v prípade, že napriek poskytovaným zľavám dokázal konkurent stále pokryť svoje náklady neznamená, že by neexistoval účinok vytlačania. Povaha mechanizmu zliav za exkluzivitu je totiž taká, že prístup konkurentov podniku v dominantnom postavení na trh je ťažší, hoci nie je ekonomicky nemožný.

⁶ Výška tejto pokuty bola stanovená na základe hodnoty predaja procesorov x86, ktorú si Intel účtoval od podnikov usadených na trhu EHP v poslednom roku porušenia (3 876 827 021 eur v roku 2007). Komisia ďalej určila pomer tejto hodnoty v závislosti od závažnosti porušenia (5 % z maximálnych možných 30 %), pričom ešte predtým ju vynásobila počtom rokov porušenia (päť rokov a tri mesiace, čo ju viedlo k faktoru 5,5).

⁷ V rámci tohto konania Association for Competitive Technology vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu Intelu, kým Spolkový zväz spotrebiteľov – Que Choisir vstúpil do konania ako vedľajší účastník na podporu Komisie.

Pokiaľ ide o **platby poskytované spoločnosti Media-Saturn**, Všeobecný súd konštatoval, že ide o rovnaký protisúťažný mechanizmus, ako sú praktiky uplatňované s ohľadom na výrobcov počítačov, ale vo vyššom stupni distribučného reťazca. **Komisia teda nebola povinná preskúmať, či tieto platby mohli s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci obmedziť hospodársku súťaž. Musela len preukázať, že Intel poskytoval finančný stimul pod podmienkou exkluzivity.**

Aj keby bola Komisia povinná v každom jednotlivom prípade preukázať, že zľavy a platby za exkluzivitu poskytnuté spoločnostiam Dell, HP, NEC, Lenovo a Media-Saturn mohli obmedziť hospodársku súťaž, Všeobecný súd sa domnieva, že to Komisia v rámci analýzy okolností v tejto veci z právneho hľadiska dostatočne preukázala.

Pokiaľ ide o **platby poskytnuté spoločnostiam HP, Acer a Lenovo** s cieľom spomaliť, zrušiť alebo obmedziť uvádzanie niektorých výrobkov vybavených procesormi AMD, Všeobecný súd rozhodol, že mohli sťažiť prístup spoločnosti AMD na trh. Rozhodol tiež, že Intel sledoval protisúťažný cieľ, pretože jediný záujem, aký môže mať podnik v dominantnom postavení na cieľom bránení uvádzaniu výrobkov vybavených určitým konkurenčným výrobkom na trh, je škodiť tomuto konkurentovi. Takéto praktiky zjavne nepatria do rámca hospodárskej súťaže na základe zásluh. Tieto praktiky, ktoré Komisia nazýva „čisté obmedzenia“, predstavujú zneužitie dominantného postavenia.

Pokiaľ ide o otázku, či **Komisia** má z pohľadu medzinárodného práva **teritoriálnu právomoc** na sankcionovanie protisúťažného konania Intelu, Všeobecný súd uviedol, že takú právomoc má, a to na základe toho, že Intel uplatňoval svoje protisúťažné konanie v Únii, ako aj jeho účinkov na tomto území. Všeobecný súd v tejto súvislosti uviedol, že konanie vytykávané Intelu v rozhodnutí Komisie mohlo mať výrazný, okamžitý a predpokladateľný dosah v EHP. Komisia teda mala právomoc sankcionovať toto konanie.

Všeobecný súd okrem toho rozhodol, že **Komisia z právneho hľadiska vo svojom rozhodnutí dostatočne preukázala existenciu zliav za exkluzivitu a zavedených čistých obmedzení.** Zamietol tvrdenia Intelu, ktorými sa Intel snažil spochybniť konštatovania predložené v tomto zmysle Komisiou.

Podľa Všeobecného súdu sa **Komisii navyše podarilo dostatočne právne preukázať, že Intel sa snažil zakryť protisúťažnú povahu svojich praktík a uplatňoval celkovú dlhodobú stratégiu, ktorou sa snažil zabrániť prístupu spoločnosti AMD do distribučných kanálov, ktoré boli zo strategického hľadiska najdôležitejšie.**

Napokon Všeobecný súd rozhodol, že **na základe žiadneho z tvrdení predložených Intelom nemožno dospieť k záveru, že by uložená pokuta bola neprimeraná. Naopak, treba dospieť k záveru, že táto pokuta je primeraná vzhľadom na okolnosti tejto veci.** Všeobecný súd najmä uviedol, že Komisia určila, že časť hodnoty predaja stanovená v závislosti od stupňa závažnosti porušenia, je 5 %, ktorá sa nachádza v dolnej časti stupnice, ktorá môže byť až vo výške 30 %.⁸ Navyše pokuta je vo výške 4,15 % ročného obrátu Intelu, čo je hodnota, ktorá je zjavne nižšia než maximálna možná vo výške 10 %.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

⁸ Pre spôsob výpočtu pokuty pozri poznámku pod čiarou 6.

Úplné znenie rozsudku je k dispozícii len v angličtine a vo francúzštine. Tieto verzie budú uverejnené na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku. Úryvky z rozsudku budú k dispozícii vo všetkých ostatných úradných jazykoch, okrem írskeho jazyka.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na "Europe by Satellite" ☎ (+32) 2 2964106